

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš

Augšupejas sākums ir Gara iedrīkste. Patiesā iedrīkste rāda garam ne vien visas darbības mēroga apstiprinājumu, bet arī virzienu, jo iedrīkste nepieļauj mazdūšību. Kas jau garā atzinis patieso iedrīksti, tas arī pazīst Kalpošanas skaistumu. Iedrosmīgais pazīst sasniegumu ceļu un nebaidās ne no kā.

Iedrosmīgajam nav vajadzīga cilvēku atzinība, jo viņa sasniegums ir darba un tiekšanās novītais vainags.

“Lai ceļš ir uzvaras ceļš!”

1.

Gara iedrīkste ir augšupejas sākums. Patiesā iedrīkste rāda garam ne vien visas darbības mēroga apstiprinājumu, bet arī virzienu, jo iedrīkste nepieļauj mazdūšību. Iedrīkste izskauž visus nodevības mēģinājumus. Kas jau garā atzinis patieso iedrīksti, tas arī pazīst Kalpošanas skaistumu. Iedrosmīgais pazīst sasniegumu ceļu un nebaidās ne no kā. Visa viņa dzīve pilna atdevības Hierarhijai. Katrs vienkopnieks var padomāt par ugunīgās iedrīkstes skaistumu, jo tas atbrīvo garu no visām pasaules iegribām. Iedrosmīgais nebaidās no vientulības, jo garā izjūt saiti ar Gaismas Hierarhiju. Iedrosmīgais zina, ka gara prieks ir tikai sasniegumā. Iedrosmīgajam nav vajadzīga cilvēku atzinība, jo viņa sasniegums ir darba un tiekšanās novītais vainags. Tikai gara varoņi pazīst patiesu sasniegumu. Tā iedrosmīgais būs brīvs no patības. Viņš pazīst patieso Kalpošanu cilvēces labā. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli paturēsim prātā iedrīksti.

2.

Mācekli, kad izvēlies visierobežotāko sfēru, tad tomēr atlicini brīdi visuaptverošajam. Nav iespējams elpot šaurā sfērā, bet pat sīkais Bezrobežības stars dod jau pietiekami prānas. Visuaptverošais dzīvo Bezrobežībā. Kad šī patiesība atskārsta, tad nav vairs šauras un smacīgas sfēras. Meklējot Brālību, jāatceras šīs atbrīvotājas Ceļa zīmes.

3.

Bailīgi ceļinieki ceļam vispār nederīgi. Vai domājams peldētājs, kas bīstas no ūdens? Tikpat kaitīgas arī bailes no došanās Smalkajā Pasaulē. Vienīgi noteiktība un tiekšanās uz Augstāko var veicināt augšupeju. Tas, kurš tiecas uz iemīļoto, neskaita kāpņu pakāpes. Tā vajag iemīlēt, lai sasniegtu. Brālība māca šādu augšupejas veidu.

4. Jāsagatavojas augstākām atziņām, tikai tāds domāšanas veids tuvinās cilvēces jauno apziņu. Jāšķīsta atkal dižā īstenība, lai tā nostātos kā mājvieta cilvēka priekšā. Tik neizbēgama ir īstenība, tik brīnišķīga, ka būtu neprāts atvirzīt to no lemtās dižās augšupejas. Daudzi mūži, katrs savā veidā ir brīdinājuši par nākamā realitāti. Zināšanu trūkuma dēļ pat krāšņās pilis tika pildītas ar drausmām, bet tikai zināšanu trūkums mājo drausmās. Gara mītne ir daiļa, ja tas izvēlējies daiļu ceļu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš

5.

Vajag tiekties uz visabsolūtāko. Visabsolūtākais spēks trauks uz tālajām pasaulēm. Zemes daiļums zūd pārzvaigžņu staru mirdzumā. Zemes zinātne, kas ar pūlēm atceras vakardienu un nepazīst rītdienu, ir niecīga dzimstošo spīdekļu plūsmā.

Kā iespējams tuvoties paustajam Absolūtam? Ar tehniku nevar, ar zemes zinātņi nevar, ar tālejošo mākslu nevar. Var vienīgi ar apziņas paplašināšanu, kad zemes būtību uzsūc tālo spēku emanācijas. Tāpēc tie, kas tuvojušies Mums, vai, precīzāk izsakoties, zemes orbītas robežām, zaudē specialitāti. Tikai visaptveroša apziņa spēj panest spīdekļu mirdzumu. Bet, lai šo mirdzumu ietvertu, vajag iededzināt savas iekšējās ugunis.

Uguns stihija, visuzvarošākā, vistranscendentālākā un, ja vēlaties klasificēt Mūsu Vienkopu pēc stihijām, tad pieskaitiet to varenajai ugunij, kas visu dod, visu šķīsta un neprasa nekā.

6.

Kad pasaule nodreb un cilvēce mulsumā svaidās, atliek vienīgais glābiņa ceļš. Kā gan neizprast gara augšupejas augstāko un radoši ceļu?! Proti, kad visi vecie ceļi izrādās izpostīti; kad vecās enerģijas izrādās izdzīvotas; kad pati planēta pārvieto savu garozu, tad kā gan nepieņemt ar visu garu jaunus apstiprinājumus un atjaunojošās enerģijas, kas izplūst no Hierarhijas ķēdes varenības! Tikai tādējādi cilvēce var pietuvoties augstākajām enerģijām. Sekojot Kosmiskā Magnēta pamatiem, augstākā parādība pietuvinās garu Augstākajam. Tā augstākais Hierarhijas likums rada ar labumu, nostiprinot labāku nākotni.

7.

Palīdziet celt Manu Valstību. Vecās pasaules ļodzīšanos nevēlos redzēt. Ne bardzība, bet rūpes par Lielisko Plānu liek Man atkārtot. Un kādēļ no Auritas taisīt lēcu virumu? Katru stundu sev atkārtojiet: nekas neaizkavēs mani manā steigā pie Skolotāja. Man ir tūkstoš acu un mans spēks aug vienīgi rosībā. Rosības un attapības jēdzieni ir nešķirami.

8.

Negrozāmi Saku: kamēr ar Mani, kamēr bez dusmu īgnuma, kamēr bez šaubām, - iespējamību straumes ir neskaitāmas. Neizbeidzami ir Spēki, kas jums kalpo. Tie, kas nes akmeni, izstaro svētības zvaigznes. Jaunais tiek dots katru dienu. Piniet grožus, kur zvaigznes salasīt. Izklājiet telts audeklu, kur uztvert balvas – tā Vedu.

9.

Soli atmēra nevis ar pēdu, bet ar trīsgradi – dabūjam giganta soli, ar tādu vairs nav baiļu pārkāpt pāri gadsimtiem. Tā gara psiholoģija sasūcas zemē. Zemes ķermeņiem ik gadsimts liekas kā drauds. Bet gara tilts dod patiesības spārnus. Tiem, kas soļo

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš

cauri trijgadēm, dažreiz liekas nekustīga, jo tās inerce neatbilst apkārtējam. Sevišķi ātri lidojoša lode dažreiz liekas nekustīga.

10.

Neierobežotu iespēju apziņa dos jums uztveres mieru.

11.

Cilvēkiem bieži trūkst gara disciplīnas un mēra izjūtas. Atslēga uz nākošajiem sasniegumiem ir visgrūtākā pakāpe ceļā. Tāpēc daudzi iesācēji uzskata Adepta ceļu par katorgu. Spriedums nav glaimojošs, bet Man labāk patīk pavēļu stingrība. Garīgā tukšuma izmisums pirms svaidīšanas labi pazīstams Izidas mistērijās svaidītajiem. Naktī pirms svaidīšanas iesvētāmais tika ieslēgts sevišķā telpā, kur izbaudīja visu izmisuma kausu un plēsa savas drēbes, garā izjuzdams nāvējošas skumjas. Pirms gaismas ausmas viņš iekrita īpatnējā sastingumā un gaismai austot, kad saule apspīdēja Tempļa pilārus un Priesteri dziedāja rīta lūgšanu. Virspriesteris atvēra durvis, atmodināja iesvētāmo un veda viņu apžilbinošā telpā, kur tas dabūja vārdu un piedzima gara līksmei.

12.

Jūsu spēks augs, tikai liesmu aizsegdami apdedzināsiet rokas. Lai ticības liesma spīd brīvi. Skolotājs seko katram nodomam, gatavs nošķirot viena un tā paša gara labākos graudus.

13.

Mēs nezinām robežas gara iekarojumu iespējamībām. Gara grauds pats sevi apspiež, bet pēc auras var spriest par virzienu. Ir domas, kas vērstas uz iekšu un kas ir gara potenciāla uzsūktas. Ir domas, kas zemesplānā nav atklātas.

14.

Neredzamā Mācība turpinās nepārtraukti. Gara atšķirību iepazīst tikai uz pakāpju robežas. Gara augšanu mērīs ar neredzamo termometru.

15.

Mācieties asināt ausi ar mierīgumu, vēršot garu uz Visvareno, Brīnišķo Pasaules Aci.

16.

Nestie upuri – pakāpe uz augšu.

17.

Patiesi, daudz laika zaudē ceļu meklētāji, bet toties ceļa pazinēji var izlietot spēkus iekarojumiem. Mēs novēlam tiem iet ar sajūsmu. Katrs solis – Mūsu prieks. Mēs esam gatavi dot spēkus lai nepakrīt.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš

Jāiztur smagas strāvas, pat kuģis savā skrējienā sastop stihiju šķēršļus.

18.

Var jautāt – kā saprast šķēršļu svētīgumu, ja psihiskā enerģija, kā magnēts, savāc kopā visas priekšrocības? Taisnība, kad liels kuģis paātrina gaitu, tad viļņu pretestības spēks palielinās. Daudzus šķēršļus izraisa mūsu tiekšanās. Tas pats process pievelk mums negaidītas pretējas gribas daļas. Ja tās būs ļoti stipras, tad attiecīgi attīstīsies arī mūsu tiekšanās. Galvenais, lai strāvas, kas sastopas, būtu spēcīgas, jo tad notiek mūsu uzliesmošana.

Uzskatiet uzliesmošanu par derīgu un aizdegšanos par bīstamu. Par uzliesmojumu Saucu to apstākli, kad saglabājas centra liesmas veida kristāls; bet par aizdegšanos – kad centrs uzkvēlo ugunsgrēkam līdzīgi. Kad saka, - kāds ir apstākļu nospiests, esiet pārliecināti, ka viņš ir gājis bez uzliesmošanas un sadursmē viņa apziņa apmulsusi. Dažreiz grūti noteikt samulsuma mirkli, bet tas mēdz saindēt visas turpmākās darbības. Bet kad gaita nelokāmi stingra, tad pretestības nāk par labu. Tās izraisa zibeni un pārkons satricina tālos kalnus. Noniecīgā dzimst niecīgums. Tāpēc izvadot ceļā, novēliet just riebumu pret niecīgumu. Nākotni veido apziņas zibeņi, šo dzirksteļu spēks atkarīgs no pretdarbības. Tāpēc izdošanās nav vis ceļojums mājas vanniņā pa aizaugušu dīķi.

Kad Mēs sakām – peldiet! Tas nozīmē - izbaudiet okeānu. Viļņu kalni dos jums prieku. Vai stipruma pārbaude nav vienkārši spēku augšana? Kad ejat virs bezdibeņa, jūs darāt neiespējamo. Bet jūs jau esat gājuši pār bezdibeņiem un smaidījuši. Redziet, ka Runāju nevis par sapņošanu, bet par to, kas jau likts lietā un kam ir liecinieki.

Drošsirdība ir tikai ceļa pazīšana, citādi ikkatrs, kas atver aizslēgtas durvis, jau būtu drošsirdis. Kas gan viņu gaida aiz sliekšņa? Bet Agni Jogs par to smaida.

19.

Priecājos, ja saprotat, ka šķērslis ir iespējamība. Neveiksme pierāda, ka tumšie jūs atzinuši. Kā mums jāglabā katrs tumšo apliecinājums, tieši tumšie ir derīgi darbu augšanai. Kā mēsli iemēslo zemi, tā tumsa trūd Gaismas ziedu labā. Ja varavīksnainais loks sargā, tad tumsa padara varavīksni redzamu.

20.

Vai grūtības nav vēlamākas nekā nāves klusums? Vai viesuļvētra nav kustības sekas? Mācība par grūtību iznīcināšanu ir tiekšanās uz labu.

21.

Ārējie spēki atrodas uz zemākām pakāpēm. Jūs zināt, kā paceļas gaisā, bet ja visa cilvēce pacelsies gaisā bez mērķa, kas tas būs par neprātu. Jūs zināt, ka priekšmeti zaudē un palielina svaru, bet pašreizējā cilvēces stāvoklī tas nav pielietojams. Vispirms jānostiprina tiekšanās apjēgt garu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš

Daudzu parādību atrisinājumus var meklēt gribas spēkā.

22.

Ikvienam, kas ar apziņu aptvēris evolūcijas pamatus, ir pienākums šo zināšanu sniegt tālāk zināmam cilvēku skaitam. Pie tam, kā lielais tā mazais vēstītājs pakļauts vienam likumam, viņam jāsniedz zināšana nekādi neierobežojot cita brīvību. Evolūcijas pamati aptverami vienīgi labprātīgi un cilvēki tos var ievērot dzīvē, vienīgi ar gara tiekšanos augšupgaitā. Evolūcijas pagrieziena dēļ jāpārveido visa dzīve. Tas nav iespējams tādām, kas nav gatavas garā nest šo balvu zemei. Bet patiesībā šai balvai ir nozīme zemes gaitu izbeigšanā. Mēs pazīstam šo atsvabinātāju principu no visvecākiem Vedantas nolikumiem. Bet pirms evolūcijas atjaunošanās Mūsu pienākums ir nemītīgi atgādināt par šo dzinējspēku.

23.

Cik ļoti cilvēkiem vajadzīgi apstākļu sablīvējumi, lai saistītu uzmanību! Uz katra akmens paaugstinājuma cilvēki uzliek vainagu. Lai iet pa jebkuru ceļu, kad tikai augšup!

24.

Izzināšanas pakāpes; satrauktais apkārtvērojošais klauvētājs, tāds, kas uzklausa, iegaumējošais, dzīvē iemiesotājs, šķēpnesis, spēkā varenais, tuksneša gaismeklis, tuksneša lauva. Sākotņu līdzstrādnieks, radītājs, katra pakāpe sadalās trīs apakšpakāpēs. Kārtība jāiziet pakāpeniski, kas tiecas, tas var ātri apgūt, bet atkritējs pats sevi gremdē.

25.

Jautāsiet, cik zinātņu nozaru cilvēks spēj ietvert, lai būtu novērstas rūpes par sastingumu? Protams, nozaru triāde neapgrūtinās domu plānu. Esamības pamatu ētika, pagājušo mūžu sfēra un daļa novērojumu par redzamās pasaules elementiem var izveidot nenogurdinošu triādi, kas skaidro apziņu.

26.

Apsveriet katru tuvošanos Mums. Topiet neaizstājami. Nakts vidū sedzieties ar Manu Vārdu. Dienas laikā aizsprādzējiet padevības bruņas.

27.

Nikns cilvēks pielīdzināms vērsim, bet tāds, kas izdara triecienus taisnības vārdā, līdzīgs gaišam garam. Kad gan cilvēki sapratīs, cik brīnišķīgi ir līdzināties augstākām būtnēm! Bet pagaidām viņi pat domāt par to kaunās.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš

28.

Starp parašām jā saglabā viss, kas veicina gara pacelšmi. Neapspiedīsim jūtas, kas var dzīt visvērtīgākos garus. Nenocirtīsim veselīgās atvases, jo mirklī nevar radīt kaut ko jaunu un skaistāku.

29.

Pat vissīkākās zīmes ved pie dižām parādībām, bet cilvēki neatzīst, ka ērkšķiem aizaugusi taka var novest pie teicamiem sasniegumiem. Parastā kļūda, kad augšupejai prasa zemes izcilas zīmes. Jāizprot vissmalkākais audums, kāds piederas visdiženākajam Tēlam. Nav pieļaujams, ka cilvēki apkauno cēlo esamību. Ir jāpauž virs Zemes tādas Sejas, kas nerāda kaitīgu apmulsumu. Diženais koks jau tā saskaldīts, nokaltuši atsevišķie zari. Nav redzams, kas nožēlojis, ka izkaisīta Vienīgā Vērtība. Neprātīgie domā, ka saruna par nocirstajiem zariem ir nevajadzīgs simbols, jo tie pat neprot domāt par Vienbūtīgo Veselo. Šādi tumsoņi nespēj saprast Brālības apvienojošo jēdzienu. Kas gan tiem Kupols, kad tie nav vēl likuši pamatu pakāpēm.

30.

Pareizi domāt, ka viena noslēpuma atklāšanas gadījumā, nākošais nekļūs mazāks. Ir teikts, ka katrs atklājums ir tikai vārti uz tuvāko noslēpumu. Bet ir arī sacīts, ka katrs nākošais noslēpums ir vēl jo augstākas sienas iežogots un, ka pieeja tam kļūst arvien grūtāka.

Lai tie, kas baidās, tūdaļ apjēdz priekšā stāvošās grūtības. Nav jāvilina ar viegliem sasniegumiem. Lai notiek atlase, un lai garā stiprie iemīl grūto ceļu, citādi, kā gan viņi sevi pārbaudīs.

Ir ļoti maldīgi domāt, ka visiem izgudrojumiem dzīve būtu vienīgi jā saldina. Katrs atklājums pavērs tikai lodziņu uz Bezrobežību, un viens pats skatiens noteiks cilvēka dabu. Nav daudz to, kas mīl ielūkoties Bezrobežībā, vairumu pārņems šausmas, iedomājoties bezgalīgo ceļu. Tādu svētceļnieku, kas izpratuši šādu augšupeju, pat uz Zemes nav daudz.

31.

Gaismu jāatzīst par dzīvu substanci. Augšupeja jāizprot kā vienīgā nolemtā kustība. Ir grūti izprast trūkumu kā paša kļūdu!

32.

Ja Mēs piegriežam vērtību sīkumiem, tas nozīmē, ka tieši tie var uzlabot stāvokli. Darba kvalitāte atkarīga no paredzētām mijattiecībām. Liela izmēra līnijas vien atgādinās milžu darbu, no kuriem sen nācās atsacīties to pārlicīgā raupjuma dēļ. Bet gars nepazīst ne milžus, ne pundurus, tas pazīst tikai traukšanos uz pilnveidību, kur skan visi Kosma zvani. Tāpēc atgādināsim visus pilnveidošanās nosacījumus. Ja esam sākuši ar Asūriem, tad nobeigsim ar Dēvām.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš

33.

Brīvība ir dārga kā personības apsardzība, kā pievilktu enerģiju individualizācija. Bet tieši brīvība ir tas izkropļotākais jēdziens. Tās vietā dzīve pildās ar tirāniju un verdzību; tieši ar tādām īpašībām, kas izslēdz sadarbību un personības cieņu; tā daži pamanās iekārtot savu dzīvi vienīgi uz tirānijas un verdzības apvienojuma pamata. Cilvēki, protams, atkārtoti runā par brīvību, pat nepazīdami tās sevišķās īpašības. Brīvības apstiprinājums viņos izpaudīsies viņu apziņas pacelsmē. Neatmaidīgie brīvības meklējumi pierāda, ka gars savā potenciālā tiecas uz jaunām augšupejām, bet neviens tam nav teicis, kā rīkoties ar dārgumu.

34.

Novērošanas attīstība radīs bezbailību. Nav jābaidās no tā, kas ap mums. Tā mēs atklāsim jaunus veidojumus, kas vēl vakar bija nenojaušami vai neredzami. Tā iespējams pierast kā varētu likties pie visneparastākā. Tas, kas vakar bija tumsonības noliegts, rītdien kļūs par dzīves dalībnieku un iedvesmotāju.

35.

Lai cilvēks nebīstas, ka izzināšanas ceļā to pametīs bez turpmākiem zinību avotiem. Tiekšanās magnēts meklētājam pievilks labākās iespējamības. Daudzi apliecinās, kā viņi negaidot saņēmuši palīdzību tālākajai augšupejai. Tikai lai šaubas neaizklāj atrašanas gaismu!

Tā ceļš atvērts un ceļinieks tiek apsveikts.

36.

Kad nostāsities pie sienas raudot, atcerieties – nāk prieks! Jums saku – uz Ausmu pavērsieties. Manu blāzmu ieraudzīsiet! Cik daudz jauku mirru laikā sagādāts! Dārgs ir zieds, kas stādīts Manā stundā! Manas stundas kausu neizlaistiet! Brīnums nāk! Saņemiet gaidītāji! Seno laiku trauks atgriezies!

37.

Kosmā nav pastāvības, pat vienkāršs priekšmets divos sekojošos momentos ir atšķirīgs.

38.

Kosma varenība neatstāj vietas prātojumiem, bet satriec un paaugstina. Gara zināšana aptverama tikai ar gara zināšanu. Griežot vērtību uz sidraba pavedienu, kuru sidrabs saista ar garu Vadītāju līdz pat planētas Vadošajam Garam. Rodas it kā sistēma, kas vadu pārņem tālāk līdz Augstākajam Garam. Augstākā individualizācija nebaidas vienības un sūta balvas pa sudraba pavedienu līdz Augstākajām Sfērām. Tas pats var notikt, kad iedzimstot sūta savu vadu. Atcerieties, gara pasaulē iespējams katrs gadījums. Ne ar izdomātu formulu, bet ar neaprakstāmu gara spēku veidojas jaunās iespējamības. Grūti, bet brīnišķīgi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš

39.

Ikviens, kas ir pietuvojies Mums, spēj iedomāties, kas būtiski ir pāreja jaunā stāvoklī. Viņš ir salīdzināms ar cilvēku, kas iemācījies ceļot, kurpretim nepiedzīvojušais baidās pārkāpt kuģa bortu.

40.

Pat visšaurākajos apstākļos iespējams iegūt atjaunošanos un nostiprināšanos. Augi bieži akmeņos nostiprinājas stingrāk nekā treknā augsnē. Tikai šauri apstākļi ievadīs saknes plaisās un nostiprinās tās pret viesuļiem. Malkas cirtējs sacīs – kādēļ gan koks iesakņojas nepieejamā vietā? Protams, lai malkas cirtējs nepieklūtu.

41.

Pareizais ceļš ir tāpēc labs, ka katrs tā izmērs jau derīgs. Nevajag pat prātot, kur ceļa robeža? Laboties iespējams katrā izmērā.

42.

Nevajag aizmirst, cik daudz akmeņu tiek mests augšupejas ceļā. Tikai pieredzējusi apziņa neizlaidīs no acīm apkārttakas esamību. Neapturami tiecoties, jāiepazīst arī atjautība. Dažreiz vājprātīgie savās briesmās rāda apķērības piemēru. Šķiet, saprātam nevajadzētu aizkavēt ceļinieku!

43.

Dižena ir apziņas šķīstīšanas jaunrade. Visur tādi sablīvējumi! Bez apziņas šķīstīšanas nav iespējama cilvēces augšupeja. Un glābt Mēs varam tikai tad, kad būs šķīstīta apziņa. Tāpēc Mēs tik ļoti kāpinām visu Mūsu enerģiju spriegumu.

44.

Prast iztīrīt apziņu no nevajadzīgiem jēdzieniem nozīmē jau posties tālajā ceļā. Tikai tā atbrīvojoties, iespējams domāt par jauno apziņu. Prieks dzimst, kad Vairaga mirdz.

45.

Darbības un sekmju nostiprināšanā ir nepieciešami iedziļināties aktīvās parādības būtībā. Ja darbība paredz diženu mērķi, tad katram solim jāatbilst uzdevumam. Nedrīkst samainīt diženo ar niecīgo. Nedrīkst samainīt nodevību ar augstāko uzdevumu un zemāko dzenuli ar augstāko mērķi – tāda samaiņa neizbēgami izraisīs krasu reakciju. Katrs augstākais uzdevums prasa ugunīgu piesātinājumu un nepretošanos izplatījuma uzdevumiem. Bez augstākas modrības, vajadzīga arī Gaismas un tumsas spēku apzinīga izpazīšana. Tikai nelokāmība un apzinīga bezbailība nes uzvaru.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš

46.

Katrs Kosmiskās Uguns vienības stimulēts gars līdzinās fohatiskajai dzirkstelei. Ceļā un Ugunīgo Pasauli atjaunotā apziņā trauksimies saplūst ar Kosmu.

47.

Kad pasaule nemierā viļņojas, sagaidāmi draudoši viesuļi, līdzīgi ūdens taifūniem, kas saplosa atmosfēras zemākos slāņus, un tādā kārtā galīgi sakropļo domāšanu. Jāsagatavojas uz visnedzirdētākiem izlēcieniem, bet pārspēt tos, nozīmē iet atziņas ceļu.

48.

Sevis pilnveidošana ir visgrūtākais varoņdarbs. Cilvēki ienes sevis pilnveidošanā tik daudz neatbilstību, ka patiesa pilnveidošanās tiek aptumšota. Pilnveidošanos, pirmkārt, vienkāršo Hierarhijas atzīšana. Katram būtu jāzina, ka apziņas pilnveidošana ietver sevī arī citus uzlabošanas veidus, bet nevar atzīt par pilnveidošanos sīkās ikdienišķās mehāniskās parādības. Var prast izkalt visnāvējošāko asmeni vai izgudrot vispostošāko indi, bet šādas prāta viltības nav iespējams atzīt par vērtīgiem uzlabojumiem. Bet Augstāko Pasauļu ideju izzināšanas dēļ nepieciešami vienoties, kas ir sevis pilnveidošana. Var sākt ar lieliskiem varoņdarbiem, ja mēs paši apzināmies, kāda mērķa dēļ tie jāveic. Nebūs pat domas par varoņdarbu, ja mums nebūs priekšstats par dzīves uzlabošanas vēlamību. Tikai materiālās pasaules apstiprinājumus vien nespēj pavirzīt uz priekšu īsto apziņas attīstību. Nemiet cilvēces vēsturi, ielūkojieties, cik īsi bijuši materiālisma periodi, tie beigušies asiņainām konvulsijām. Domāšana, protams, samulsa un, ceļu zaudējusi, vairoja noziegumus. Sevis pilnveidošana var būt tikai tādas apziņas izsmalcināšana, kas vēlēties ap sevi vērtīgas parādības. Tā apziņa izsargās no sīkām apkaunojošām domām. Apziņa novedīs pie Ugunīgās Pasaules.

49.

Pilnveidošanos neuzskatīja kā kaut ko patīgu. Uzlabojums attiecas uz vispārības labumu un pēc sava rakstura nevar būt privātīpašums. Piemēram – ik viena laba doma jau ir vispārnodarīga izplatījumā.

50.

Indes ieņemšana un krustā sišana ir augšupejas neizbēgams nosacījums. Notiek it kā norēķināšanās ar zemāko matēriju. Tā, atstājot lejā smagos apavus, mācāmies lidot.

51.

Jogs augsti vērtē zemes vajāšanas, ko tas sastop savā ceļā. Katru tādu pārdzīvojumu nosauc par paātrinātu ceļu. Nepārvarot šķēršļus, nevar izasināties izjūtas. Tāpēc nenicināsim visus paātrinātājus ceļus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš

52.

Bezdzībeni iespējams pārvarēt dažādiem līdzekļiem. Drošsirdība atvērtā bezdzībenā priekšā rodas, kad gars liek visu uz spēli. Ir pareizi, ka garu iespējams norūdit tikai dzīvē. Dzīves grūtību pārvarēšana nes garam savu dzirksteli. Garīgā pārvarēšana ir tik grūta! Fiziskais ķermenis panes grūtības kā pašapmierinājumu, bet gars pārvar grūtības. Un gara ugunīgie cīņiņi spēj pacelt lielā augstumā. Tāpēc tieksimies uz garīgām grūtībām. Sirds priekšā var atvērties bezdzībenis. Tik nepielūdzami, liekas, rit dzīves ceļš; bet sirds, kas iepazinusi bezdzībeni, iepazīs arī Gaismu. Jo, kad sasniegta robeža, iespējams plaši atvērt Ugunīgo Bezrobežību. Tikai viengabalaini tiecoties gars spēj izplest savus spārnus. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli jāpildās ar bezbailību bezdzībenā priekšā. Spārnotais gars pazīst šādu sasniegumu prieku.

53.

Uguns, patiesi, nevar atrasties nekustīgumā. Kad Mēs runājam par augšupejas spirāli, Mēs ņemam vērā ugunīgo struktūru. Kustība nevar sastāgt, jo tas nebūtu savienojams ar izplatījuma Uguni. Cilvēki piedāvā ugunij daudzas īpašības, bet galvenais nosacījums netiek ievērots. Ugunīgā vadība ir gaišās stihijas pamats. Vajag atcerēties, ka liesma tiecas augšup, tā nevar pagriezt savu šautru lejup. Tā pēc savas dabas arī Ugunīgās Pasaules sekotāji nevēršas lejup. Ja manīsim krišanu lejup, tas nozīmēs, ka sirds Uguns izsīkusi. Lai starojošās Ugunis rāda jums piemērus! Lai ceļā no Zemes uz Ugunīgo Pasauli izvēlamies Kādu Gaismas Nesēju brīnišķīgu apstiprinājumu. Neizsīksim, jo tas nepiederas Ugunij. Nepamazināsim ugunīgo nozīmi un zīmīgās parādības, kuras jūs redzējāt un izjutāt. Palīdzēsim draugiem iet ugunīgi. Augstākās Pasaules neaplicināšana ir pašiznīcināšanās. Un rezumēsīm Ugunīgo Pasauli kā vistuvāko, visapstiprinošāko. Par Ugunīgo Pasauli jādomā kā par mūsu tiesu [daļu].

54.

Mēs neatzīstam principu – cīnīties un iet bojā. Vīrišķīgāk ir nezaudēt spēku un uzvarēt. Bet šim nolūkam nepieciešama visa traukšanās pareizības izpratne, visa sprieguma nesatricināmība.

55.

Starp visiem izpaudumiem augsti vērtējam gara absolūto stāvokli. Kļūdas kā nebijušas, kad uguns grauds top spēcīgāks. Darbība ir kā karavīra plaudošs karogs. Viņa apņēmībai kā kronis, kā pērle – viņa gara liesma.

Ugunīgais gars, tu sadedzini maldus un izurbies cauri tumsai. Augstāk par visu vērtējam gara uguni.

56.

Uzklausiet un nenosodiet. Bieži tieši indes izplūdums atbrīvo cilvēku jaunam ceļam. Mācība sniedz palīdzību ne noliedzot, bet aicinot.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

7.daļa: Gara augšupeja

1.nodaļa: Cildenais grūtuma un uzvaru ceļš

57.

Apziņa, ka gars savā graudā satur to Gaismas kādību, kura spēj iedegt tiekšanos, kalpo, patiesi, par mūžīgu augšup virzītāju. Katram garam jāizjūt šī vienība ar Gaismu, kas ugunīgi dzīvo graudā. Kā gan lai netiecas apgūt to spēku, kas spēj garā atmodināt labākos impulsus! Katrs gars pierāda savas spējas saskarē ar ugunīgo Avotu. Tikai nošķiršanās no Gaismas noved garu no ugunīgā ceļa. Kad šī augstākā izpratne atmodīsies, gars tieksies ugunīgā meklējumā. Izplatījuma Uguns aicina cilvēku apgūt augstākās enerģijas. Ceļā uz Ugunīgo Pasauli apzināsimies sirdī gara grauda spēku.